

нія, кои повече кои по-малко, сж дѣйствивали въ неїж, и сж помагали или прѣпятствували на главно-то движеніе. Но да ся припише Реформація-та на нѣкое отъ тѣхъ, е погрѣшка. Ако не гледамы на неїж като на духовнѣ работѣ, криво ще іж разберемъ. Съживяваніе-то на науки-тѣ, ламтеніе-то за политическѣ независимость, и послѣдовавшее-то възставаніе противъ всѣкѣ умственнѣ и политическѣ тираніи, както и другы причины, — всичко това е благопріятствовало за напрѣдѣкъ-тъ на реформаторско-то движеніе; но то само по себе не произвело или не съставлявало Реформаціи-тѣ. Реформація-та е была слѣдствие отъ съживяваніе-то на религиі-тѣ, произведено отъ дѣствие-то на благодать-тѣ Божіи въ сѣрдца-та на чловѣцы-тѣ. И както, на нѣкои дръвеса, повѣхнѣли-тѣ листіе есенесь не укапватъ отъ клончета-та имъ додѣто пролѣщемъ не гы истикатъ съживяющы-тѣ ся дръвесны силы и замѣнятъ съ новы листіе, тъкмо така заблужденія-та и злоупотрѣбленія-та на Срѣднѣвѣковнѣ-тѣ церквѣ не могли да ся исправятъ и очистятъ додѣто не поникнѣлъ новъ животъ въ церквѣ-тѣ, и не произвелъ оживляющы-тѣ плодове на едни прѣобразованѣ религиі. Тази истина е была исказана и